

Med Henblik paa sidstnævnte Forhold bestemmer endelig det fremsatte Lovforslag: »Hvis der inden nærværende Lovs Ikrafttræden er foretaget Salg af Præstegaardsjorder efter de oprindelige Regler i Lov Nr. 283 af 30. Juni 1922 § 2, 2. Stk., kan Køberne, inden en af Kirkeministeriet fastsat Frist, vælge at indtræde under de efter Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919 gældende Vilkaar, dog at det i saa Fald har sit Forblivende ved den ved Erhvervelsen af Jorderne fastsatte Købesum, indtil ny Vurdering finder Sted i Overensstemmelse med Lovens Regler.«

Efter en længere l. Behandling i *Folketinget*, hvor *Partiernes Ordførere* var: J. P. Nielsen (S.), H. P. Hanssen [Nørremølle] (V.), Holger Andersen (K.) og Nis Nissen (R.), henvistes Lovforslaget til et Udvalg, hvis *Flertal (Socialdemokrater og Radikale)* i den afgivne Betænkning „fastholder som sin Opfattelse, at den sønderjydske Befolkning i Afstemningen for Genforeningen med Danmark frivilligt har givet sig ind under danske Love og Forhold, og at der som Følge heraf ikke kan være Tale om Krænkelse af en Ret, fordi Loven af 4. Oktober 1919 om Afhændelse af de til Præsteembeder henlagte Jorder til Oprettelse af Husmandsbrug, ligesom andre danske Love, bringes til Gyldighed for de sønderjydske Landsdele. Flertallet kan derfor ikke tiltræde det af et Mindretal stillede Ændringsforslag, da dette saa langt fra bringer Spørgsmaalet om den sønderjydske Præstegaardsjord til en endelig Afslutning, men tværtimod i lange Tider vil holde dette Spørgsmaal levende paa en Maade, der vil fremkalde en stærk Uro og store Modsetningsforhold indenfor de sønderjydske Menigheder til stor Skade for den sunde kirkelige Udvikling.“

Flertallet indstillede Lovforslaget *uforandret* til *Vedtagelse*.

Mindretallet (Venstre og Konservative) udtaler i Betænkningen, at det „kan ikke tiltræde Flertallets Opfattelse, men stiller, for at hidføre en praktisk brugelig Ordning, i nøje Overensstemmelse med et af over hundrede sønderjydske Menighedsraad enstemmigt frembaaret Ønske et Ændringsforslag, som efter Mindretallets Mening vil ordne Forholdene paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade.“ *Ændringsforslaget* gik ud paa følgende Affattelse af § 2 i oftnævnte Lov Nr. 283 af 30. Juni 1922:

„De i de sønderjydske Landsdele gældende Regler om Ejendomsforholdet til Kirkerne, deres Kapitaler og Ejendomme og til Præsteembedernes Kapitaler og Ejendomme berøres ikke af denne Lov.

Ved indtrædende Ledighed i Embedet, eller hvor bestaaende Kontraktsforhold gør det muligt, senest dog 8 Aar efter denne